

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2911/2024
02.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Драгане Миросављевић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против туженог ПД „ВОЈВОДИНА“ ДОО Ново Милошево, са седиштем у Новом Милошеву, чији је пуномоћник Немања Алексић, адвокат из .., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења садржаног у пресуди Апелационог суда у Новом Саду Гж1 954/24 од 12.06.2024. године, у седници одржаној 02.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против решења садржаног у пресуди Апелационог суда у Новом Саду Гж1 954/24 од 12.06.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења садржаног у пресуди Апелационог суда у Новом Саду Гж1 954/24 од 12.06.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу, Судска јединица у Кули П1 838/22 од 28.02.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је предлог тужене за одбацивање тужбе тужиоца. Ставом другим изреке, одбијен је, тужбени захтев тужиоца за утврђење да је апсолутно ништава и без правног дејства одредба члана II тачка ц) и члана III Уговора о вансудском поравнању од 05.11.2009. године закљученог између тужиоца и правног претходника туженог. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом исплати трошкове парнице у износу од 65.750,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке о трошковима до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 954/24 од 12.06.2024. године, ставом првим изреке, усвојена је жалба тужиоца па је пресуда Основног суда у Врбасу, Судска јединица у Кули П1 838/22 од 28.02.2024. године преиначена у ставу другом и трећем изреке, тако што је утврђено да су апсолутно ништаве и без правног дејства одредбе члана II тачка ц) и члана III Уговора о вансудском поравнању од 05.11.2009. године закљученог између тужиоца и правног претходника туженог, па је преиначено

решење о трошковима поступка садржано у првостепеној пресуди тако што је одбијен захтев туженог за обавезивање тужиоца да му накнади трошкове парничног поступка у износу од 65.750,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате и обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова поступка исплати 30.800,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 25.400,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажног решења о трошковима поступка садржаног у ставу првом изреке пресуде донете у другом степену, тужилац изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права и предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку, ради разматрања правних питања од општег интереса и правних питања у интересу равноправности грађана, као и ради уједначавања судске праксе.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20), у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр.10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). На основу одредбе члана 420. став 6. истог Закона, у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона парничном поступку за одлучивање о посебној ревизији ревидента.

Предмет тражене правне заштите је одлука о трошковима парничног поступка коју суд доноси на основу успеха парничних странака и предузетих радњи у поступку у сваком конкретном предмету, применом процесног закона, а неправилна примена процесног закона представља битну повреду одредаба парничног поступка која није разлог за изјављивање посебне ревизије.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије ревидента на основу одредбе члана 410. став 2. у вези члана 420. став 6. Закона парничном поступку и утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 28. Закона парничном поступку прописано је да ако је за утврђење стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима

прописаним у том Закону, меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1.), док се камата, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев (став 2.).

Имајући у виду да ревидент ревизијом побија одлуку о трошковима поступка која не представља решење против кога се ревизија може да изјави у смислу одредбе члана 420. Закона парничном поступку, то ревизија изјављена против ове врсте одлуке, која се односи на споредно тражење није дозвољена. Преиначење одлуке о трошковима поступка ревизију не чини дозвољеном ни према одредби члана 403. став 2. тачка 2. Закона парничном поступку, јер је преиначена одлука о споредном, а не о главном захтеву странке.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић